

Dosarul nr. 3ra-549/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Ciumac

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „7 Elements” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, persoana terță Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „7 Elements” Societate cu Răspundere Limitată, s-a casat hotărârea din 18 octombrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre privind admiterea acțiunii,

constată:

La 20 martie 2019 ÎCS „7 Elements” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, persoana terță Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, prin care a solicitat anularea facturii fiscale nr. AAF 7263635 din 28 decembrie 2018 și Anexa -1 la factura fiscală AAF 7263635 în sumă de 3 605,68 lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat) eliberată de SA „Apă-Canal Chișinău” și facturii fiscale nr. AAF 9422932 din 31 ianuarie 2019 și Anexa -1 la factura fiscală AAF 9422932 în sumă de 3 123,13 lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat) eliberată de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că între ÎCS „7 Elements” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” a fost încheiat contractul de furnizare a apei uzate și de recepționare a apelor uzate nr. 294234 din 13 februarie 2012 și contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 2-294-4/15ps din 26 martie 2012.

Prin scrisoarea nr. 1200/3786 din 23 martie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a anunțat rezilierea din data de 01 mai 2017 a contractului privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 2-294-4/15ps din 26 martie 2012, raporturile de recepționare și evacuare a apelor uzate vor fi

reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului, inclusiv Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2016, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție a companiei.

Societatea reclamantă a indicat că până în prezent SA „Apă-Canal Chișinău” nu a elaborat un asemenea contract și nu a fost prezentat spre semnare, care ar stabili particularitățile de activitate a companiei reclamante în scopul deversării obiective a apelor uzate în sistemul public.

În lipsa unui asemenea contract nu sunt deversate și tarificate obiectiv serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor concentrațiilor maxim admisibile cu aplicarea tarifului diferențiat la ÎCS „7 Elements” SRL.

La 03 decembrie 2018 și la 02 ianuarie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probele de la societatea reclamantă cu scopul determinării indicilor fizico-chimici din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA).

Conform scrisorilor nr. 1200/17912 din 12 decembrie 2018 și nr. 1200/359 din 11 ianuarie 2019 SA „Apă- Canal Chișinău” a informat societatea reclamantă despre rezultatele probelor de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare și prelevate pe data de 03 decembrie 2018 și la 02 ianuarie 2019 din căminul de control, potrivit cărora s-a depistat o depășire a normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA) și pentru aceste depășiri întreprinderii reclamante, se va aplica un tarif diferențiat în conformitate cu prevederile art. 22, alin. (18) al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

În baza rezultatelor probelor prelevate de către SA „Apă-Canal Chișinău” au fost eliberate facturile fiscale nr. AAF 7263635 din 28 decembrie 2018 și Anexa -1 la factura fiscală AAF 7263635 în sumă de 3 605,68 lei și nr. AAF 9422932 din 31 ianuarie 2019 și Anexa -1 la factura fiscală AAF 9422932 în sumă de 3 123,13 lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat) în baza calculelor nr. 1627 din 03 decembrie 2019 și nr. 7 din 02 ianuarie 2019.

ÎCS „7 Elements” SRL a menționat că rezultatele probelor efectuate de către SA „Apă-Canal Chișinău” creează dubii referitor la corectitudinea acestora, deoarece societatea reclamantă practică gen de activitate hotelieră, hotel de 2 stele, nu deține restaurant și spălătorie, respectiv depășirea normativelor concentrațiilor maxime admisibile nu este justificată. Aceste servicii sunt contractate de companie la companiile de profil, fapt ce se dovedește prin contractul de prestări servicii privind spălarea lenjeriei nr.1/4 din 01 aprilie 2012 și facturile fiscale nr. IY0095638 din 31 decembrie 2018, nr. IY0095663 din 31 ianuarie 2019, nr. IY0095537 din 31 iulie 2018, nr. IY0095603 din 31 octombrie 2018, nr. IY0095620 din 31 noiembrie 2018.

Societatea reclamantă a indicat că din probele prezentate la materialele cauzei este vizibil că în lunile decembrie 2018, ianuarie 2019, în care sunt depistate depășiri și în lunile iulie, octombrie, noiembrie 2018, în care nu sunt depistate depășiri

cantitatea detergenților utilizați pentru menținerea curățeniei în hotel este aproape aceeași.

ÎCS „7 Elements” SRL a menționat că începând cu luna mai 2017 de către SA „Apă-Canal Chișinău” au fost prelevate un șir de probe, care conform rezultatelor societății pârâte și a rezultatelor independente a Centrului Investigații Ecologice al Inspectoratului Ecologic de Stat nu au arătat depășiri. A mai indicat că pe perioada în care nu sunt stabilite depășiri ale normelor CMA nu au fost modificări în activitatea hotelului, fiind utilizate aceleași cantități de detergenți, însă este dubios faptul că rezultatele lunare ale probelor efectuate variază esențial la gradul depășirilor de la o lună la alta.

Societatea reclamantă a considerat că este dubios și faptul că la una și aceeași probă, fiind efectuate anterior investigații de laborator, atât de către SA „Apă-Canal Chișinău”, cât și în paralel de Centrul Investigații Ecologice al Inspectoratului Ecologic de Stat, rezultatele au arătat diferit.

În această ordine de idei, ÎCS „7 Elements” SRL consideră că rezultatele de laborator a furnizorului SA „Apă-Canal Chișinău” nu sunt obiective și sunt manipulate în interesele furnizorului în scopul de a încasa sume majorate.

Societatea a mai menționat că activitatea hotelieră nu cade sub incidența normelor de drept, care reglementează deversarea apelor industriale în sistemul de colectare a apelor uzate, provenite din spațiile uzate în scopuri comerciale sau industriale altele decât apele menajere uzate sau apele de scurgere, însă se reglementează de normele care prevăd deversarea apelor menajere uzate - ape de canalizare rezultate din folosirea apei în gospodării, instituții publice și servicii, care provin din metabolismul uman, din activități menajere și igienico-sanitare. Astfel, necâtând la faptul că ÎCS „7 Elements” SRL nu este o companie de producere, industrială, furnizorul neîntemeiat cataloghează ca fiind deversate ape uzate industriale și la stabilirea depășirilor normativelor CMA utilizează normele concentrațiilor maxim admisibile ale substanțelor poluante în apele uzate industriale, evacuate în rețelele de canalizare ale localităților și stațiilor de epurare, prevăzute de Anexa nr.2 al Regulamentului-cadru.

ÎCS „7 Elements” SRL a susținut că concentrația maxim admisibilă, indicatorii volumului și componenței apelor uzate provenite de la Hotelul „Turist” nu depășesc cantitativ indicatorii componenței apelor uzate provenite de la blocurile locative similare după nivelul de etaje cu imobilul hotelului, deoarece camerele de hotel au destinație de cazare, cu atât mai mult că încăperile hotelului sunt ocupate în medie în proporție de circa 50 % din numărul total de locuri disponibile. În aceste circumstanțe, apele uzate provenite de la activitatea Hotelului „Turist” după nivelul de poluare se încadrează în normele care prevăd condițiile de deversare a apelor uzate menajere, adică ape de canalizare rezultate din folosirea apei în instituții publice și servicii.

Prin urmare, reieșind din prevederile legii, furnizorul eronat a utilizat norma concentrațiilor maxim admisibile pentru ÎCS „7 Elements” SRL și eronat a stabilit depășirile concentrațiilor maxim admisibile, aplicate în facturile fiscale contestate.

Societatea a susținut că rezultatele probelor de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare, prelevate la întreprindere, care arată depășiri a normativelor CMA sunt neobiective și ilegale, mai mult ca atât SA „Apă-Canal Chișinău” nu a

prezentat consumatorului rezultatele probelor propriu-zise, fiind informați despre depășiri doar prin scrisori. În Anexele-1 la Facturile fiscale contestate calculul coeficientului la tarif pentru aplicarea tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate și însăși tariful diferențiat sunt eronate, iar aplicarea acestora de către SA „Apă-Canal Chișinău” nu este justificată, fiind abuzivă, deoarece nu s-a ținut cont de particularitățile activității întreprinderii reclamante, după cum prevede legea și după cum și-a luat angajamentul furnizorul prin scrisoarea de reziliere și nu sunt aprobate de organele abilitate în domeniu.

SA „Apă-Canal Chișinău”, în lipsa contractului, eronat a stabilit aplicarea coeficientului la ÎCS „7 Elements” SRL, stabilind unilateral coeficienții ce urmează a fi aplicați tuturor agenților economici și fiind impuși acestora neargumentat, precum și a stabilit tariful diferențiat pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA unilateral fără a fi aprobat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și au fost impuse consumatorului, ceea ce contravine normelor de drept. Până în prezent nu a fost prezentat consumatorului vreun contract ajustat la particularitățile de activitate a companiei, obligație asumată de către furnizor prin scrisoarea nr.1200/3786 din 23 martie 2017.

ÎCS „7 Elements” SRL a relatat că în anexele nr. 1 ale facturilor fiscale furnizorul indică o formulă a tarifului diferențiat eronată, care nu reiese din prevederile legii, și anume: tarifului diferențiat = $P \times K = 11,17 / m^3 \times 1.00 = 11.171 \text{ lei} / m^3$, unde P - tariful apei uzate; K- coeficientul la tarif. Astfel, în calculul prezentat, însăși coeficientul la tarif „K” este stabilit eronat dat fiind faptul că nu s-a aplicat conform prevederilor legale norma CMA și nu s-au stabilit corect depășirile, iar coeficientul reprezintă proporția dintre normele CMA stabilite și depășirile constatate de furnizor.

În formulă eronat se operează cu tariful apei uzate „P”, care este de 11,17, or, tariful de 11,17 este tariful pentru serviciul public de canalizare și de epurare a apelor uzate pentru consumatorii noncasnici, aprobat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică prin Hotărârea nr.203 din 19 mai 2017 și publicat în Monitorul oficial nr.162-170 din 26 mai 2017, Serviciul public de canalizare și epurare, iar conform tarifului 11,17 pentru lunile decembrie 2018, ianuarie 2019 au fost achitate de către ÎCS „7 Elements” SRL în baza facturii fiscale nr. AAF7260481 din 20 decembrie 2018 în sumă de 3 605,68 lei și facturii fiscale nr. AAF9422879 din 31 ianuarie 2019 în sumă de 3123,13 lei, drept dovadă sunt ordinele de plată nr. 467 din 26 decembrie 2018 și nr. 37 din 12 februarie 2019. Tariful de 11,17/m³ aplicat de furnizor în formula tarifului diferențiat este impus consumatorului ilegal, astfel, consumatorul este impus de a achita de 2 ori unul și același tarif.

Nefiind de acord cu facturile fiscale, societatea reclamantă a înaintat către SA „Apă-Canal Chișinău” cereri prealabile nr. 05 din 05 ianuarie 2019 și nr.11 din 07 februarie 2019, prin care a solicitat anularea facturilor fiscale ca fiind ilegale.

Prin scrisorile nr. 1200/2257 din 22 februarie 2019 și nr. 1200/2903 din 04 martie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a refuzat neîntemeiat anularea facturilor fiscale, motivând că legalitatea facturilor fiscale rezultă din pct. 4.1.15 al Contractului de furnizare a apei uzate și de recepționare a apelor uzate nr. 294234 din 13 februarie 2012, prin care ÎCS „7 Elements” SRL și-a asumat obligația de a achita costul apei uzate conform tarifelor fixate în lista de prețuri, iar în cazul

depășirii concentrației maxim-admisibile CMA pentru apele uzate evacuate, plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferențiate pentru luna gestionată conform normativelor în vigoare.

În opinia ÎCS „7 Elements” SRL furnizor aplică eronat prevederile contractului din 13 februarie 2012, pct.72 din Regulamentul-Cadru și art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către ÎCS „7 Elements” SRL împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea actelor administrative ca fiind neîntemeiată. (f.d. 183, 187-195, vol. I)

Instanța de fond în temeiul art. 17, lit. g), art. 22, alin. (17) și alin. (18) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, art. 9, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și a contractului nr. 2 942 34 din 13 februarie 2012 de furnizare a apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală a concluzionat că acțiunea este neîntemeiată, deoarece, până la încheierea unui contract de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți în rețeaua publică de canalizare, plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform noilor tarife, or la data de 01 iulie 2017, au avut loc modificări în lista de prețuri în apele uzate pentru agenții economice la care au fost prelevate probe cu depășirea normelor contracentațiilor admisibile (CMA).

Nefiind de acord cu hotărârea din 18 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, ÎCS „7 Elements” SRL, în termen, la 23 octombrie 2019 a declarat apel nemotivat și la 10 septembrie 2020 apel motivat. (f.d. 202, vol.I)

Prin decizia din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către ÎCS „7 Elements” SRL, s-a casat hotărârea din 18 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a emis o nouă decizie, prin care s-a admis acțiunea. S-a anulat factura fiscală nr. AAF 7263635 din 28 decembrie 2018 și Anexa -1 la factura fiscală AAF 7263635 în sumă de 3 605,68 lei și factura fiscală nr. AAF 9422932 din 31 ianuarie 2019 și Anexa -1 la factura fiscală AAF 9422932 în sumă de 3 123,13 lei. (f.d. 39-40, 41-72, vol.II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a menționat că între ÎCS „7 Elements” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” nu există vreo clauză contractuală privind indicii normativelor pentru calculul tarifului diferențiat, după cum prevede art. 22, alin. (18) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013, respectiv conform prevederilor acestui articol, în lipsa acestor clauze în contractul de furnizare a apei uzate și de recepționare a apelor uzate nr. 2 942 34 din 13 februarie 2012 se aplică modalitățile stabilite de Legea nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998.

Instanța de apel a reținut că la caz coeficientul tarifar pentru aplicarea tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate, în mărime de 3 605,68 potrivit facturii fiscale nr. AAF 7263635 și 3 123,13 lei potrivit facturii fiscale AAF 9422932 a fost calculat cu încălcarea normelor legale prevăzute de art.69, alin. (5) din Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților și pct.10.9 din Regulamentul de organizare și

funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, care prevăd expres faptul că probele prelevate sunt valabile doar pentru luna în care au fost prelevate.

În acest sens, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiat argumentul ÎCS „7 Elements” SRL, precum că în formulă eronat se operează cu tariful apei uzate „P”, care este de 11,17, or, tariful de 11,17 este pentru serviciul public de canalizare și de epurare a apelor uzate pentru consumatorii noncasnici, aprobat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică prin Hotărârea nr.203 din 19 mai 2017. La caz, serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate pentru consumatorii noncasnici pentru lunile decembrie 2018 și ianuarie 2019 au fost achitate de către ÎCS „7 Elements” SRL în baza ordinelor de plată nr. 467 din 26 decembrie 2018 și nr. 37 din 12 februarie 2019. (f.d. 34-35, 36-37, vol. 1)

Argumentul SA „Apă-Canal Chișinău” referitor la ordinul nr. 20 din 17 martie 2017 privind monitorizarea calității apelor uzate, evacuate de către agenții economici în sistemul public de canalizare, prin care s-a stabilit modul și frecvența monitorizării, a fost respins de către instanța de apel, deoarece Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25.03.2008, cât și Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, aprobat prin Ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltare al Teritoriului al RM, nr.40 din 18 februarie 2005, au forță juridică superioară ordinului nr. 20 din 17 martie 2017, care este un act intern, emis exclusiv de SA „Apă-Canal Chișinău”.

Împotriva deciziei instanței de apel SA „Apă-Canal Chișinău” a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 18 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 73, vol. II)

În motivarea recursului societatea recurentă a invocat că instanța de apel a examinat cauza superficial, nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a prezentat poziții contradictorii în motivarea deciziei sale, favorizând apelanta, pronunțând astfel o decizie ilegală, neîntemeiată și bazată pe concluzii eronate, care urmează a fi casată integral din motivul încălcării esențiale și aplicării eronate a normelor de drept material.

SA „Apă-Canal Chișinău” a menționat că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia aplicată, și anume, Legea nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului. De asemenea, instanța de apel a interpretat eronat Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 (redacția veche de până la intrarea în vigoare a modificărilor din 08 martie 2019) privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, în special art. 22 alin. (18).

La caz, ÎCS „7 Elements” SRL nu are instalată o stație de preepurare locală în scopul evitării deversării apelor uzate comerciale sau industriale cu concentrații majorate de poluanți evacuate în canalizarea municipală. Astfel, din lipsa instalației de preepurare locală, impusă prin Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 și Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013 societatea intimată încalcă flagrant pct. 13 al Hotărârii Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, care prevede expres ce

nu ar trebui să conțină apele uzate evacuate în rețelele de canalizare ale localităților și direct în stațiile de epurare.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 10 februarie 2021, notificată SA „Apă-Canal Chișinău” la 06 aprilie 2021. (f.d. 79, vol.II)

SA „Apă-Canal Chișinău” s-a conformat prevederilor legale și în termen la 04 martie 2021 a depus recursul nemotivat, iar la 20 aprilie 2021 recursul motivat.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către SA „Apă-Canal Chișinău” este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh